

Tavaszi nagy- takarítás

Aki válaszol: dr. **HÓDI Sándor**, a VMSZ Tanácsának tagja, egykori VMDK-alelnök.

– Aggasztóan sok jel mutatott már korábban is arra, hogy a VMDK nem képes a belső válságból kilábalni. Megújulásra, új politikai alternatívákra lett volna szüksége. A valósággal való szembenézés helyett azonban, mint ismeretes, a VMDK a leszámolások, kizárások, rágalmak, koncepciós perek útjára lépett. Azóta – a korábban pártsemleges szervezetben – folyik a kommunista restauráció, melynek eredményeként a VMDK párttá szerveződött, formálisan is kizárva a belső rendezés, a szervezet pluralizálódásának a lehetőségét.

A mai felállásban sajnos a nemzeti, keresztény értékrend és hagyományok merőben idegenek a szervezet szellemiségétől. 1995. március 12-én a VMDK nevében összehívott zárt körű összejövetelen a bolsevisták továbbléptek. Gondosan távol tartva a rendezvénytől politikai ellenfeleiket, önkényesen kizárták őket a szervezetből. Mivel a közgyűlés párthívek alapján történő összehívását és a más véleményen levők kizárását csak az alapszabály durva megsértésével lehetett elérni, a harcedzett kommunisták a tisztogatás és leszámolás érdekében ezúttal is könnyedén túltették magukat ezeken a kötöttségeken. Sutba vágták hát az alapszabályt, és kisajátították a szervezetet.

Csakhogy kevéske hozománnyal járt ez a kétes dicsőség. A botrányos puccsok sorozata nemcsak hogy alaposan megtépázta a VMDK egyébként is fogyatkozó tekintélyét, hanem rá is ment a vajdasági magyarság egységes érdekszervezete. Az a csonka politikai képződmény, ami visszamaradt belőle, már csak a nevében azonos a hajdan dicső szervezettel.

– Kik azok valójában, akik kellemetlenné váltak a VMDK-s pártvezetők számára, akiket a „tavaszi nagytakarítás” során kiöprűzték a VMDK-ból?

– A kizártak listájára kerültek mindazok, akik a legutóbbi választásokat követően keresztülhúzták Ágoston András számítását, hogy a VMDK a „mérleg nyelveként” öt képviselővel kiegészítse a szocialistákat a kormányalakításban. A kizártak között vannak továbbá azok, akik nem hiszik, hogy a „trianoni trauma” feloldásának egyedüli útja-módja a törleszkedés, a kárvallott kisebbségek szüntelen hűségesküje. De kiöprűzték azokat is, akik az autonómiakoncepció szajkózása, felhígítása, alálicitálása és különféle spekulatív tervzetek kiagyaltása helyett a kisebbségben élő nemzeti közösségek helyzetének rendezésére vonatkozó nemzetközi koncepcióba kívánják illeszteni mindenkori autonómiakövetelésüket.

Azoknak sincs helyük a szervezetben, akik szóvá tették, hogy a VMDK vezetősége érdektelen a vajdasági magyarság gazdasági gondjai iránt, s akik tudják, hogy létszükséglet lenne a magyar érdekeltségű gazdasági vállalkozások támogatása.

Távozni kellett a szervezetből azoknak is, akik a legnehezebb napokban a háborúellenes mozgalmak élére álltak, akik bátor kiállásukkal, személyes magatartásukkal megváltoztatták az események zajlását. És persze, távozniuk kellett és kell mindazoknak, akik másként gondolkodnak, akiknek a dolgok megítélésében más a véleményük.

– S mi történt a Vox Humanában?

– Mivel a VMDK jelenlegi vezetése konfliktusokból él, kényszerpályán sodródik, mindig újabb és újabb bűnbakokat, áldozatokat keres a maga számára. Most éppen a humanitárius szervezeten a sor. A VMDK vezetése ez idő tájt az önsegélyezésnek azokat az intézményeit próbálja meg lejáratni, megosztani, szétzúzni, amelyek a gazdasági és pénzügyi zárlat alatt hiánypótló szerepet tölthettek be. Ha összegezni akarnánk a VMDK-s tavaszi nagytakarítás eredményét, a fentebb mondottak alapján azt kell gondolnunk, hogy bizony a mosdóvízzel együtt kiöntötték a gyereket is. (k.o.)

